

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 25 de gener de 2007

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La Sra. V.B.C. va presentar davant de l'Honorable BATLLIA, demanda a tramitar pel procediment laboral, contra la societat H.E. SL, en reclamació de la quantitat de 3.276,73 €, juntament amb els interessos legals corresponents, en concepte de dies treballats al mes de març del 2006 (166,16 €), de preavis (1.148,13 €), de compensacio econòmica (1.722,47 €), i de vacances (239,97 €).

II.- La societat H.E. SL es va oposar a les pretensions de la Sra. V.B.C.

III.- Per sentència de data 7 de setembre del 2006, l'Honorable Tribunal de Batlles, secció civil, va estimar la demanda de la part agent i va condemnar la societat H.E. SL a pagar a la Sra. V.B.C. l'import de 3.276,73 €, si be només haurà de liquidar efectivament la suma de 317,43 €, mes els interessos legals sobre aquesta darrera quantitat, a partir de la data de contesta a la demanda, i a cotitzar prop de la CASS l'import de 3.276,73 €, fent imposició de les costes del judici a la part defenent.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

IV.- Contra aquesta resolució la societat H.E. SL ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre manifesta: que ha quedat abastament acreditat que la quitança fou signada per la Sra. V.B.C. doncs aquella estigué d'acord, emportant-se de l'empresa tant una quitança signada per ambdues parts i aquella que havia estat inicialment entregada per a la seva lectura i acord; que de la lectura de l'article 70 i b de la Llei sobre el contracte de treball se'n desprèn inequívocament que el preavis es a raó d'un dia natural per mes treballat tota vegada que pel que fa a la compensació econòmica s'estableix sense cap mena de dubte que equival a un dia i mig de treball efectiu; que tenint en compte en primer lloc, que la Sra. V.B.C. ha percebut la totalitat de la quantitat que li corresponia en concepte de quitança, en segon lloc, que la treballadora ha actuat amb mala fe en interposar demanda en reclamació d'havers pendents una vegada havia signat el corresponent finiquit, i en tercer lloc, pel fet que l'empresa ha actuat en tot moment correctament, no procedeix condemnar a aquesta a satisfer les costes processals.

II.- El dia 25 de novembre del 2005, la Sra. V.B.C. va firmar amb la societat H.E. SL, un contracte de treball per realitzar les tasques corresponents al càrrec de secretaria de direcció i administrativa de serveis centrals. Per carta lliurada en ma el dia 15 de març del 2006, la societat H.E. SL va resoldre la relació laboral amb la Sra. V.B.C. i va presentar a la treballadora una quitança per una quantitat total a satisfer de 2.846,35 €, corresponent als dies treballats des del mes de març del 2006 (55,38 €), al preavis (829,09 €), a la compensació econòmica (1.721,91 €), i a les vacances (239,97 €), quantitat que fou ingressada al compte de la Sra. V.B.C., el dia 16 de març del 2006, i que fou retornada a l'empresa per la mateixa. Es incontrovertible que la Sra. V.B.C. ha signat la quitança, tal com en

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

resulta del document que consta en autes (foli 48). Ara be, la signatura de la quitança per part de la treballadora, només constitueix una presumpció de conformitat del finiquit, i donat la situació de feblesa de la treballadora envers l'empresa, la jurisprudència d'aquest tribunal sempre ha considerat, que malgrat haver firmat una quitança, el treballador podia contestar el finiquit, sempre que provi que el mateix estava erroni.

III.- De la comparació entre els imports relatius als conceptes reclamats per la Sra. V.B.C. en la seva demanda, i les quantitats ofertes en la quitança per l'empresa, se'n desprèn que el punt principal de discrepància entre les parts, es relatiu al preavis, atès que la treballadora pretén que el preavis s'ha de calcular en dies hàbils, al contrari de l'empresa que sosté que es calcula en dies naturals. L'article 71 de la Llei sobre el contracte de treball dedicat al preavis del treballador disposa que el càlcul de l'import del salari d'un dia de treball efectiu s'efectua d'acord amb el que disposa l'article 59. Es fefaent que si el legislador ha volgut expressament introduir aquest criteri de treball efectiu en el article regulant el preavis del treballador, es per que s'apliques. Per tant, s'ha de constatar que la quitança no respecta la legislació vigent en matèria de càlcul del preavis, i doncs no esta correcta. Igualment s'ha de posar de relleu que sobre la reclamació de l'actora relativa als dies treballats el mes de març, que sembla fonamentada, l'empresa no oposa cap argument.

IV.- En conseqüència, s'ha de confirmar la resolució impugnada, ço que imposa posar les costes processals a càrrec de la part que recorre.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs de la societat H.E. SL.,
Confirmar la sentència del Honorable Tribunal de
Batlles de data 7 de setembre del 2006, en tots els seus
extrems;

Condemnar a la societat H.E. SL a pagar les costes
processals de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en
serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia,
per al seu coneixement i als efectes escaients,
definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-